

Sygn. akt: I C 146/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Elżbieta Gembicka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Małgorzata Jastrzębowska

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016 r. w Nidzicy

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko D. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. M. na rzecz powoda A. W. kwotę 575,00 zł (słownie: pięćset siedemdziesiąt pięć złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 3 lutego 2016 roku do dnia zapłaty.

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. zasądza od powoda A. W. na rzecz pozwanego D. M. kwotę 693,36 zł (słownie: sześćset dziewięćdziesiąt trzy złote trzydzieści sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 146/16

UZASADNIENIE

Powód A. W. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. M. kwoty 1.375 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 3 lutego 2016 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na mocy zawartej przez strony umowy przedwstępnej sprzedaży samochodu, powód przekazał pozwanemu 1.000 zł zaliczki. Powód odstąpił od umowy bowiem dokonany przez niego przegląd samochodu wykazał, że jest on po wypadku. Zawiadomiony o tym fakcie pozwany zwrócił powodowi tytułem zaliczki kwotę 200 zł.

Na dochodzoną przez powoda kwotę składają się: 800 zł tytułem niezwróconej zaliczki oraz 575 zł tytułem kosztów zamontowanego haka w pojeździe.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany przyznał fakt zawarcia umowy przedwstępnej sprzedaży samochodu osobowego i przekazania zaliczki przez powoda. Wskazał jednak, że zaliczka miała zostać przekazana na poczet kosztów związanych z przerejestrowaniem pojazdu zarejestrowanego w Niemczech, co było warunkiem koniecznym do sprzedaży. Koszty rejestracji wyniosły

393 zł. Gdy pozwany zaczął domagać się zapłaty brakującej ceny pojazdu, powód odstąpił od umowy wskazując, że samochód jest po poważnym wypadku. Pozwany temu zaprzecza. Pozwany zakwestionował roszczenia powoda w zakresie zwrotu kosztów zamontowania haka, bowiem decyzję w tym względzie podjął sam, bez uzgodnienia tego z pozwanym. Pozwany nie miał poza tym wiedzy, że powód dokona montażu tego elementu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. W. i pozwany D. M. zawarli umowę przedwstępną sprzedaży samochodu marki A. (...) zarejestrowanego w Niemczech. Powód na poczet zawartej umowy przedwstępnej przekazał pozwanemu 1.000 zł zadatku, za którą pozwany miał dokonać niezbędnych opłat w Urzędzie Celnym, które stanowiły podstawę do zarejestrowania pojazdu w Polsce.

Pozwany w dniu 22 stycznia 2016 zapłacił akcyzę w wysokości 273 zł oraz poniósł koszty związane z tłumaczeniem niemieckich dokumentów pojazdu w wysokości 120 zł w dniu 21 stycznia 2016 r. Razem poniesione koszty wynosiły 393 zł.

Powód zlecił zamontowanie w pojeździe A. (...) haka holowniczego, za co wykonawca A. (...) w N. wystawił mu dokument sprzedaży w dniu 23 stycznia 2016 r. na kwotę 575 zł. Powód należność uiścił gotówką.

Powód A. W. w dniu 25 stycznia 2016 r. zawiadomił pozwanego, że rezygnuje z zakupu pojazdu będącego przedmiotem umowy przedwstępnej. Zażądał od pozwanego zwrotu przekazanej kwoty 1.000 zł oraz zapłaty 770 zł tytułem poniesionych przez niego kosztów przeglądu pojazdu oraz montażu haka.

Pozwany D. M. przekazem pocztowym w dniu 26 stycznia 2016 r. zwrócił pozwanemu z otrzymanej kwoty 200 zł.

Dowód:

Umowa k. 11, dokument sprzedaży k. 12, wezwanie do zapłaty k. 13, potwierdzenia dokonanych opłat k. 30, polecenie przelewu k. 31, zeznania powoda A. W. k. 32-32v, zeznania pozwanego D. M. k. 32v-33.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo należy uznać za zasadne w części.

Sąd dokonując oceny materiału dowodowego oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, które nie było przez strony kwestionowane.

Bezspornym jest, że strony porozumiały się co do chęci sprzedaży samochodu osobowego marki A. (...), który był samochodem sprowadzonym z Niemiec. Powód zaś miał świadomość tego, że aby taki pojazd mógł zostać legalnie zarejestrowany w Polsce, niezbędne było poniesienie określonych kosztów, w tym opłaty podatku akcyzowego oraz kosztów tłumaczeń dokumentów z języka niemieckiego na język polski, celem przedłożenia ich w stosownych urzędach. Na zlecenie powoda, pozwany bezspornie takie czynności dokonał, gdyż był dysponentem samochodu. Z tego choćby względu powód bezzasadnie żąda zwrotu poniesionych kosztów w tym zakresie.

Przedmiotem umowy przedwstępnej była sprzedaż samochodu. Powód w ocenie Sądu miał prawo zrezygnować z kupna, co też uczynił i poinformował o tym pozwanego. Przy czym nieistotne są przyczyny rezygnacji. Jako umowę przedwstępną należy potraktować pokwitowanie przekazania 1.000 zł pozwanemu. W dalszej części sporządzonego pisma, widnieje zapis, że po przygotowaniu pojazdu do rejestracji kupujący zobowiązuje się dopłacić 12.300 zł.

W praktyce kontraktowej powszechne jest stosowanie postanowienia umownego dotyczącego wręczenia zadatku, celem zmobilizowania strony do dotrzymania zawartej umowy. Należy zauważyć, że terminem tym określane jest zarówno samo postanowienie umowne, jak i faktycznie wręczone przy zawarciu umowy pieniądze lub rzecz, stanowiąca część przyszłego świadczenia. Zgodnie z art. 394 kc, zadatek dany przy zawarciu umowy ma to znaczenie,

że w razie niewykonania umowy przez jedną ze stron, druga strona może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić i otrzymany zadatek zachować.

Niekiedy przyjmuje się, że zadatek pełni funkcję odszkodowania, lecz według przeważającego poglądu powinien być traktowany raczej jako szczególna sankcja majątkowa (wyrok SN z 2000-05-18 III CKN 245/00), której podstawową funkcją jest dyscyplinowanie strony do dotrzymania zawartej umowy.

Przyjmuje się, że jeżeli zawarcie umowy przyrzeczonej uzależnione zostało od spełnienia przez stronę zobowiązań wynikających z umowy przedwstępnej, nie wywiązanie się z nich przez zobowiązanego traktowane jest jako wynikły z jej winy. W tej sytuacji druga strona umowy zgodnie z art. 394 § 1 kc i art. 390 § 1 zdanie drugie kc - ma prawo otrzymany zadatek zachować (wyrok SN z 2004-04-07 IV CK 212/03).

W niniejszej sprawie to powód nie chciał umowy sprzedaży zawrzeć, w związku z czym jego działanie obarczone jest winą i pozwany zadatek mógł zachować. Przy czym na uwagę zasługuje fakt, że powód w żaden sposób nie udowodnił, że zaistniała sytuacja przeciwna, tzn. że winny jest pozwany, bo samochód był po wypadku, uszkodzony. Sąd określił powodowi 14 dniowy termin na złożenie wniosków dowodowych i pouczył o konsekwencjach uchybienia temu terminowi, czego jednak powód nie uczynił.

Sąd uznał, że pozwany winien zwrócić jednak powodowi koszt zamontowania w samochodzie haka holowniczego. Nieudowodnione zostało bowiem przez pozwanego w żaden sposób, że nie wyraził zgody na ten montaż, sam zaś jest w posiadaniu tej części co niewątpliwie zwiększyło wartość pojazdu. Co prawda pozwany wyraził chęć zwrotu haka, jednak w ocenie Sądu jest to czynność niemożliwa do wykonania bez zmiany podstawowych właściwości rzeczy związanych z jego demontażem. Dlatego zasadne jest by pozwany zwrócił powodowi koszt haka oraz jego montażu w wysokości 575 zł w oparciu o art. 405 kc.

Dlatego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 575 zł, w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O ustawowych odsetkach Sąd orzekł w oparciu o art. 481 kc.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 100 kc oraz w oparciu o § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 listopada 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie dokonując ich stosunkowego rozdzielenia. Sąd przyjął, że powód wygrał proces w 42 %, zaś pozwany w 58 %. Na koszty poniesione przez powoda składa się uiszczona opłata od pozwu w wysokości 30 zł, powód działał bez profesjonalnego pełnomocnika. Koszty poniesione przez pozwanego to 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz 34 zł tytułem opłat skarbowych od pełnomocnictw. Dokonując podsumowania poniesionych kosztów przez strony w odniesieniu do ich procentowego wygrania sporu: powód poniósł koszty w wysokości 12,60 zł (30 zł x 42 %), pozwany poniósł koszty w wysokości 226,92 zł (394 zł x 58 %). Dlatego winny zostać zasądzone koszty procesu od powoda na rzecz pozwanego w wysokości 214,32 zł (226,92 zł - 12,60 zł). Sąd zauważa, że w wyroku dokonał zasądzenia w wysokości 693,36 zł, co wynikało z omyłkowego uznania, że w niniejszej sprawie koszty zastępstwa procesowego wynoszą 1.200 zł (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 listopada 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.)

ZARZĄDZENIE

1.odnotować.

2.odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.

3.za 14 dni lub z apelacją.